

Ecouri mioritice, pentru vioară și pian; Alexandru Pașcanu: *Cîntec de colindat țara și Cîntă*, versuri Alexandru Pașcanu.

S. N.

2+1, 2+1, 2+1, 2+1; 4, 3, 3, 1; timp; perc. I — tamb. picc c.c., 3 pti sosp., w.-block, perc. II vibr., sil.; arpa; corzi.

M. M.

SECȚIA DE CRITICĂ ȘI MUZICOLOGIE

Nina Cionca — *Monografia „Aurelia Cionca“*. ● Pe-
tre Brâncuși — *Monumente ale muzicii românești*.
R. S.

Noi lucrări în biblioteca de difuzare a Ununii

Florin COMIȘEL — *Suita pentru clarinet și orchestră*,
orch.: 1, 1, 1, 1; 2, 2, 1, 0; timp., cinel, trgl.;
corzi; clarinet solo.

Ulpău VLAD — *Simfonia a II-a „Din inimi“*, orch.:
1+1, 1+1, 2, 2; 2, 2, 2, 0; perc. I- timp., sognali,
maracas w.-block; perc. II- vibr., gong, trgl.; corzi.
Wilhelm BERGER — *Poemul simfonic „Horia“*, orch.:

Noutăți Electrecord

- Antonio Vivaldi — *Concerte pentru fagot și or-
chestră* — interpretează Orchestra de cameră con-
dusă de Cristian Brâncuși; solist Miltiade Nenoiu;
- Beethoven — *Cvartete de coarde* — interpretează
Cvartetul de coarde „Voces“;
- Ceaikovski: *Spărgătorul de nuci* — balet-feerie,
în două acte — interpretează Orchestra simfonică
a Filarmonicii „Moldova“ din Iași, dirijor Ion
Baciu;
- *Muzică ușoară* interpretată de Frida Boccara, Maia
Cazabianca, Salvo (Italia);
- Melodii interpretate de formațiile „Cristal“, „Play-
boy“, „Stubinerna“, „Estival-Top“;
- Formații rock — „Tripton“, „Baroc“, „Prefix“,
„Modul“.

D. I.

ANIVERSĂRI

Actualitatea lui Dimitrie Cuclin

Cînd rostim numele lui Dimitrie Cuclin ros-
tim numele unui creator profund, unui muzi-
colog de o excepțională pregătire profesională,
unui scriitor stilist, unui profesor sever și la
toate acestea se adaugă un artist de un răsco-
litor sentiment patriotic, deoarece Cuclin s-a
înscriș „aere perennius“... în spiritualitatea
românească, separîndu-se de orice ar constitui
spirit apatrid!

Muzica noastră simfonică îi datorează enorm
și sub acest aspect ținem să precizăm că îm-
preună cu genialul George Enescu și seninul
Mihail Andricu au pus bazele pretențiosului
gen al simfoniei, în accepțiunea tradițională a
noțiunii. George Enescu a cultivat modalismul
larg-cormatic, ritmica deosebit de asimetrică,
la început, stilul polifonic de tip baroc și mai
apoi un stil polifonic foarte aparte, bazat pe
suprapunerea unor melodii de amplă respirație
și pe înlănțuirea fermecătoare de eterofonii;
tot George Enescu este acela care a ridicat
orchestrația, în arta noastră sonoră, la un înalt
nivel de măiestrie, reliefînd o policromie tur-
burătoare. Mihail Andricu, spre deosebire de
George Enescu, nu a fost un polifonist ci, dim-
potrivă, el a semnat viziunea armonică în
cadrul generației sale, pornind de la melosul
popular modal și în general diatonic, melos în
consonanță cu o ritmică simetrică și o orches-
trație simplă, camerală, departe de orice arti-
ficii spectaculoase. Dacă George Enescu relevă
în simfoniile sale un bogat conținut de idei și
de sentimente, Mihail Andricu preferă eufonia

bucolică, liniștitoare, de parcă ar fi un fond
sonor pentru *perioada albă* a lui Nicolae Gri-
gorescu. Excepție fac de fapt, doar două lu-
crări ale sale: *Simfonia a VI-a*, în care atrage
atenția *elegiaca* Passacaglie și *Concertul pen-
tru violină și orchestră*, poate cea mai drama-
tică operă a autorului. Dimitrie Cuclin este
mai apropiat de spiritul polifonic al lui George
Enescu, dar se separă de orfelul moldav prin
faptul că a înclinat spre contrapunctul de tip
neobaroc, cu accentul pe stilul „fugatto“; ar-
monia, în contextul simfoniilor lui Dimitrie
Cuclin, vibrează — de cele mai multe ori — în
consonanță cu diatonismul și de aceea discursul
său sonor este foarte luminos, iar în acest
climat al unei muzici viguroase, de un robust
optimism, trebuie accentuat că Dimitrie Cuclin
evită pe cât se poate „modalul ca o diformare
a diatonicului“. Orchestrația sa este simplă și
într-o oarecare măsură, monocromă, ca și
aceea a lui Mihail Andricu — cu deosebirea că
Mihail Andricu preferă sonoritățile delicate, în
timp ce Dimitrie Cuclin, pe cele ample, tinzînd
spre stilul monumental. Asemenea lui Mihail
Andricu, Dimitrie Cuclin rămîne tributari rit-
mice tradiționale, în armonie cu o cvadratură
a frazei melodice. Dacă în muzica simfonică
George Enescu inovează, mai cu seamă în ra-
mura armoniei modale, a polifoniei non ba-
roce, a îmbinării de timbruri — ne referim cu
precădere la *Simfonia de cameră* — Dimitrie
Cuclin rămîne un conservator, pornind de la
Bach și Beethoven, de la Franck și Vincent
D'Indy, dar și de la cîntecul popular și într-o
mai mică măsură, de la cel al artei sonore de
cult. Mihail Andricu este tradițional în forma
simfoniei cultivate, dar în contextul simfoniei